

ΧΡ.ΣΠΗΡΤΖΗΣ (Πρόεδρος Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος): Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι προσκεκλημένοι, κύριε Πρόεδρε της ΚΕΔΕ, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι κοινή διαπίστωση ότι το ξεπέραςμα της κρίσης, η μετάβαση σε εποχές ανάπτυξης, η διατήρηση ενός κοινωνικού κράτους, η διάσωση ενός Ευρωπαϊκού εργασιακού πλαισίου και επομένως του Ευρωπαϊκού πολιτισμού, διέρχεται μέσα από την υλοποίηση ενός συγκεκριμένου σχεδίου, ενός αναπτυξιακού σχεδίου, που έχει καθορισμένους τους τομείς, το θεσμικό πλαίσιο που θα υλοποιηθεί και επομένως τους κανόνες και τις υποδομές που εντάσσονται και υπηρετούν την υλοποίηση αυτού του σχεδίου.

Μέχρι σήμερα, τα σχέδια αντιμετώπισης της κρίσης δεν είναι αυτού του τύπου. Τα σχέδια αντιμετώπισης της κρίσης είναι λογιστικού τύπου: έσοδα, έξοδα, ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί, δεν πετυχαίνεται αυτός ο στόχος, πηγαίνουμε σε μείωση εξόδων, δηλαδή σε μείωση μισθών και συντάξεων, σε μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, πηγαίνουμε σε αύξηση φόρων, νέοι φόροι, αύξηση του Φ.Π.Α., πάλι νέοι φόροι και τελικά έχουμε μπει σε έναν κύκλο ύφεσης, που δεν έχει σταματημό.

Επιπρόσθετα, στο έλλειμμα αξιόπιστου σχεδίου, υπάρχει το έλλειμμα διαχειριστικής και τεχνοκρατικής επάρκειας, τόσο στην κυβέρνηση –κύρια στην κυβέρνηση– αλλά και στους εκπροσώπους της Τρόικας και αυτό είναι προφανές. Έχουν σταματήσει τα πάντα, σταμάτησαν και αυτά που όφειλαν να συνεχίσουν, ακόμη και αν με κάποιο από αυτά διαφωνούμε. Σταμάτησαν αναιτιολόγητα οι παραχωρήσεις, τα Σ.Δ.Ι.Τ., η υλοποίηση του ΕΣΠΑ και ακούμε ανακοινώσεις για τις απορροφήσεις του ΕΣΠΑ και αναρωτιόμαστε μήπως ζούμε σε άλλη χώρα! Δεν έχει διατεθεί ένα euro στην πραγματική

οικονομία από το ΕΣΠΑ. Προφανώς, κάποιои συνεχίζουν να διαβάζουν το Μνημόνιο, αντί να ασχολούνται με αυτό.

Αντί να υπάρχει ένταση στην υλοποίηση έργων και δράσεων, υπάρχουν συνεχή αντικρουόμενα και οριζόντια νομοθετήματα. Το πολιτικό Προσωπικό ασχολείται με δίμηνες αναφορές στην Τρόικα και με συγγραφή νομοθετημάτων. Όχι με υλοποίηση έργων, ή έστω με τη σύνταξη προγράμματος που μπορούμε να ακολουθήσουμε, ή έστω με την απλοποίηση πολύπλοκων διαδικασιών για να υλοποιηθούν.

Σε αυτό το πλαίσιο και στη διαμόρφωσή του, δεν έχει συμβάλει μόνο η κυβέρνηση και η Τρόικα, διότι αν κανείς κάνει τον κόπο να διαβάσει το Μνημόνιο, τις αναθεωρήσεις και το Μεσοπρόθεσμο, θα διαπιστώσει ότι ή η Τρόικα θα είναι εγκατεστημένη είκοσι (20) χρόνια στη χώρα, ή η κυβέρνηση η προηγούμενη ή αυτή, έχει ένα πρόγραμμα, τα Κόμματά της έχουν ένα πρόγραμμα που θα είχε τόσες λεπτομέρειες, θα ήξεραν βήμα – βήμα τι θα κάνουν και δεν μας έχουν συνηθίσει τα Ελληνικά Κόμματα να έχουν τέτοια προγράμματα. Άρα έχουν συμβάλει και άλλοι και έχουν συμβάλει όσοι νόμιζαν ότι με την προσφυγή τους στην Τρόικα απευθείας, θα υπηρετήσουν τα συμφέροντά τους και θα μείνουν, όπως θεωρούσαν, έξω από τη θύελλα.

Ο πρώτος φορέας που έδωσε αυτό το παράδειγμα, είναι ο Σ.Ε.Β. Μπορείτε να διαβάσετε τις προτάσεις που έκανε τον Οκτώβρη του 2010, μπορείτε να διαβάσετε τις ελλειπείς και άθλιες μελέτες του Ι.Ο.Β.Ε., που μας έταζε 15% αύξηση του Α.Ε.Π., αν ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα. Σήμερα, κατάλαβε και ο Σ.Ε.Β. ακόμη ότι δεν θα εξαιρεθεί από τη θύελλα, από την παράδοση της χώρας και από τις τραγικές συνέπειες της κρίσης και σήμερα έρχεται να συνδράμει, για να μην χαθεί ο 13^{ος} και ο 14^{ος} μισθός πλέον στον Ιδιωτικό Τομέα. Αλλά είναι αργά για δάκρυα.

Έχουμε λοιπόν μία πολιτική η οποία στο μόνο που εισφέρει, είναι η συνεχής μείωση του κόστους εργασίας, στην εξαθλίωση και στην κοινωνική ένταση. Καμία απολύτως επιτυχή άσκηση του άλλοθι της πολιτικής ανταγωνιστικότητας της χώρας μας δεν έχει επέλθει και στον χώρο μας αυτό το ξέρουμε πάρα πολύ καλά, μια και δεν μπορεί να πέφτει το κόστος εργασίας στους εργάτες, το Τεχνικό Προσωπικό, δεν μπορεί να έχουν πάει στο ναδίρ οι αμοιβές των μηχανικών και το κόστος των έργων, λόγω της αύξησης των δομικών υλικών κάθε μήνα να ανεβαίνει, σε μία εποχή που υπάρχει μηδενική ζήτηση στα δομικά υλικά.

Έχουμε λοιπόν αύξηση του κόστους έργων, έχουμε μία Επιτροπή Ανταγωνισμού που συνδράμει στην υλοποίηση άθλιων νομοθετημάτων και προσβάλλει η λειτουργία της τη χώρα και τη δημοκρατία. Ψηφίστηκε ο Ν. 3919, έδωσε τις παρατηρήσεις της, κάποιες από αυτές έγιναν αποδεκτές από το Κοινοβούλιο, κάποιες όχι. Στο Μεσοπρόθεσμο, οι παρατηρήσεις που δεν έγιναν αποδεκτές, περιελήφθησαν σαν δεσμεύσεις για τη χώρα.

Να καταργήσουμε το Κοινοβούλιο και να βάλουμε να κυβερνά τη χώρα η Επιτροπή Ανταγωνισμού και ο κ.Κυριτσάκης! Πρόταση! Και βέβαια, το μόνο καρτέλ που έχει ανακαλύψει στη χώρα, είναι το Τεχνικό Επιμελητήριο. Δεν βλέπει ούτε καρτέλ δομικών υλικών, ούτε Super Markets, τίποτα!

Τι θα κάνουμε και τι έχει προγραμματίσει το Επιμελητήριο στις δραστηριότητές του για αυτή τη χρονιά:

Η πρώτη δράση είναι η υλοποίηση αρμοδιοτήτων που εξορθολογίζουν το σύστημα παραγωγής έργων ιδιωτικών και δημόσιων, μέσα από το ηλεκτρονικό σύστημα αδειών δόμησης, από το ηλεκτρονικό σύστημα αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας βιομηχανιών και

βιοτεχνιών και της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, μέσα από την ίδρυση φορέα πιστοποίησης τεχνικών επαγγελματιών, μέσα από το να αδειοδοτούμε και όχι να πιστοποιούμε ελεγκτές και να έχουμε ένα άξιο σύστημα αδειοδότησης και ελέγχου τους, μέσα από τη μείωση της γραφειοκρατίας, μέσα από τη ψηφιακή υπογραφή, μέσα από το Παρατηρητήριο Τιμών σε συνεργασία με τις Εργοληπτικές Οργανώσεις και Τιμολογίων.

Εμμένουμε στο ΜΗ.Κ.Ε., κύριε Γενικό Γραμματέα, να το μεταφέρετε στον Υπουργό, μια που αποτελεί δέσμευση των δύο Υπουργών που ασχολήθηκαν με τον χώρο (ο ενδιάμεσος ασχολήθηκε με τα ταξί κυρίως) και πιστεύουμε ότι κάποτε, το Προεδρικό Διάταγμα που σας έχουμε στείλει, να προχωρήσει. Επιτέλους τα Μητρώα των Μηχανικών να τηρούνται από το Τεχνικό Επιμελητήριο. Και να προχωρήσουμε πραγματικά σε έναν εξορθολογισμό του συστήματος Δημόσιων και Ιδιωτικών Έργων, μέσα από τέτοιες δράσεις.

Το δεύτερο που θα κάνουμε, είναι η υπεράσπιση της αξιοπρέπειας των μηχανικών. Δεν θα ανεχθούμε ισοπεδωτικές λογικές, ούτε από την “πανάρετη” καΔιαμαντοπούλου, ούτε από νομοθετήματα όπως το Μισθο-λόγιο και το Βαθμολόγιο των Δημοσίων Υπαλλήλων, ούτε από τις ελλειπείς προδιαγραφές που υπάρχουν στο σύστημα των έργων. Θα προχωρήσουμε ακόμη και μόνοι μας στην υλοποίηση των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, είτε θέλουν, είτε δεν θέλουν.

Και γι αυτό θα παρακαλέσω (κάνω μία παρένθεση) στη μάχη που θα δώσουμε αυτή την εβδομάδα για το Ασφαλιστικό, να είναι όλοι όσοι είναι σήμερα εδώ έξω από το Υπουργείο του κ.Κουτρουμάνη, στη συγκέντρωση που θα κάνουμε στις 11.00’ η ώρα, διότι αυτές οι πολιτικές, της λήστευσης των αποθεματικών του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ή οι

πολιτικές του να αυξήσουμε τις εισφορές, ώστε να μην αντέχει ούτε μικρός εργολήπτης, ούτε μεγάλος, ούτε μικρός μελετητής, ούτε μεγάλος και να οδηγηθούμε όλοι στο κλείσιμο των Γραφείων μας, δεν έχουν ούτε αρχή, ούτε μέση, ούτε τέλος.

Επίσης θα παρακαλέσω, επειδή είναι ημέρες ενότητας, δικαστικές διαφωνίες που υπάρχουν μεταξύ Συνδικαλιστικών Φορέων Μηχανικών, να λυθούν στο πλαίσιο της οικογένειάς μας και όχι στα δικαστήρια.

Στην υπεράσπιση της οικογένειας των μηχανικών, έχουμε ξεκινήσει –μετέχει ο δάσκαλος κ.Θεοδόσης Τάσιος– σε μία Επιτροπή για ένα νέο Κώδικα Δεοντολογίας των μηχανικών, όλων των μηχανικών. Δεν μπορέσαμε να ρίξουμε βάρος και να επισπεύσουμε τα αποτελέσματα αυτής της Επιτροπής, γιατί ενάμιση χρόνο τώρα ασχολούμαστε με τα νομοθετήματα που δεν έχουν αρχή, μέση και τέλος. Πιστεύω ότι μέσα σε αυτό τον χρόνο αυτή η προσπάθεια θα ευοδωθεί και η Επιτροπή τις εργασίες της. Και άρα, να έχουμε και άλλες ποινές για τους μηχανικούς, όλους τους μηχανικούς.

Το τρίτο που θα κάνουμε, είναι η σύνταξη ενός Αναπτυξιακού Σχεδίου, που θα περιλαμβάνει Τομεακά και Περιφερειακά Προγράμματα. Θα περιλαμβάνει Τομεακά Προγράμματα στην πρωτογενή παραγωγή και τη μεταποίηση, στον τουρισμό, στη βιομηχανία, στον ορυκτό πλούτο, στην ενέργεια, στις τηλεπικοινωνίες, στις νέες τεχνολογίες και στα δίκτυα και σε συνεργασία με τα Περιφερειακά Τμήματα και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, θα φτιάξουμε, με βάση Τομεακά Σχέδια, τα Περιφερειακά Σχέδια, Νομό – Νομό, ή καλύτερα Περιφερειακή Ενότητα – Περιφερειακή Ενότητα και Δήμο – Δήμο.

Και στη συνέχεια, θα δούμε τέσσερις (4) Δράσεις, τέσσερα (4) Σχέδια, με βάση τα προηγούμενα όμως, θα εντάσσονται στον προηγούμενο σχεδιασμό και δεν θα είναι ανεξάρτητα. Θα είναι:

- Το Σχέδιο για τις Υποδομές, ιεραρχημένο και ενταγμένο στο Σχέδιο Ανάπτυξης της χώρας. Όχι έργα για τα έργα. Έργα που θα εντάσσονται σε ένα συγκεκριμένο Σχέδιο Ανάπτυξης.
- Το Θεσμικό Πλαίσιο Υλοποίησης. Και εκεί εντάσσεται πρόβλημα σαν το σημερινό, της Ετεροδοσοληψίας. Η Παιδεία και οι κατευθύνσεις της. Και εκεί εντάσσεται.
- Οι Τομείς εξωστρέφειας.
- Και ο συντονισμός των δικτύων πωλήσεων για Ελληνικά προϊόντα και παραγωγή.

Φίλε Πρόεδρε της Κ.Ε.Δ.Ε., πώς να μην έχεις αυτά τα προβλήματα, όταν είμαστε η μόνη χώρα, που κάθε εταιρεία τηλεπικοινωνιών έχει το δικό της πολυσωλήνων σύστημα και όταν δεν υπάρχει ένας σχεδιασμός, από πού περνάνε τα δίκτυα Κοινής Ωφέλειας στους Δήμους και στους δρόμους της χώρας! Δεν γίνεται χωρίς σχεδιασμό. Δεν γίνεται: παίρνουμε μία τσάπα, σκάβουμε και πάμε και ρίχνουμε και να απαιτούμε κιόλας να είμαστε μία σύγχρονη Ευρωπαϊκή χώρα, που δεν θα έχουμε αυτά τα ελλείμματα.

Οι μελέτες μας, συνήθως ο μελετητικός χρόνος διαρκεί λίγους μήνες και η διεκπεραίωση απαιτεί αρκετά χρόνια, μέχρι να έρθει ένας εργολήπτης να το υλοποιήσει. Προφανώς, θα συμβάλλουμε, αλλά η δημόσια διαβούλευση για το νέο Σχέδιο Νόμου έγινε πριν ενάμιση χρόνο –αν θυμάμαι καλά– και ακόμη είναι στον αέρα. Και βέβαια, δεν έχουν ληφθεί υπόψη σημαντικότερες παρατηρήσεις και του Τ.Ε.Ε. και του

εργοληπτικού κόσμου και του μελετητικού μέσα σε αυτό το Σχέδιο και θα τα πω και αργότερα.

Η Ετεροδοσοληψία λοιπόν, εντάσσεται στο θεσμικό πλαίσιο. Μέχρι σήμερα, το μοντέλο ανάπτυξης επέβαλλε ένα χαλαρό μηχανισμό στην παραγωγή δημόσιων και ιδιωτικών έργων, ένα μηχανισμό που ήθελε Δημόσιες Υπηρεσίες αδύναμες, ώστε να μην μπορεί να αντισταθεί στις επιλογές της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας, ένα μηχανισμό που θα ήθελε να αποξενώνει τον μελετητή από το αντικείμενο εργασίας και από το αντικείμενο του έργου, επομένως να μην έχει καμία συνέπεια για το κακό αποτέλεσμα. Ένα μηχανισμό, που ήθελε τον εργολήπτη, αντί επιστήμονα, εργολάβο και δαιμόνιο νεωτεριστή στα κενά του Νόμου και στην εύρεση των αδύναμων σημείων του συστήματος, ένα μηχανισμό με τιμολόγια εκτός πραγματικότητας, με προδιαγραφές αναχρονιστικές, με υλικά και προδιαγραφές που υπάρχουν στα εν ισχύ τιμολόγια αλλά έχουν καταργηθεί, δεν παράγονται ή δεν τηρούνται, δεν εφαρμόζονται. Ένα μηχανισμό, που ήθελε να καθοδηγούνται οι αναθέσεις των έργων, από πάνω ως κάτω. Και προφανώς, αφού καθοδηγούνται οι αναθέσεις, καθοδηγούνται και τα διανεμόμενα κέρδη, που δεν νέμονται μόνο στους μετόχους των εταιρειών, αλλά σε Κόμματα, σε Δημοτικές Αρχές, στο μηχανισμό και στους αναδόχους.

Αυτό το σύστημα ή οι αποσπασματικές βελτιώσεις αυτού του συστήματος, οδήγησαν πολλές φορές στην ύπαρξη φαινομένων ντροπής και προσβολής της αξιοπρέπειάς μας. Έχουμε εργολάβους και όχι εργολήπτες, που συνέβαλαν στον εκμαυλισμό συναδέλφων, στο εμπόριο συνειδήσεων και έργων, έχουμε δημόσιους υπαλλήλους που εκβίαζαν για να κάνουν τα αυτονόητα, έχουμε –και αυτό είναι ίσως το χειρότερο σημείο– νέους συναδέλφους μηχανικούς που επαγγελματικά

διαπαιδαγωγήθηκαν στη λογική του “όλα γίνονται, όλα αγοράζονται, όλα παραλαμβάνονται” και το επάγγελμα, η επιστήμη μας έχει γίνει εμπόριο μελετών, έργων και συνειδήσεων.

Στο νέο Σχέδιο, προ διετίας που συζητήσαμε, υπήρχε υπεύθυνη δήλωση, αγαπητέ Πρόεδρε της “Διεθνούς Διαφάνειας”, είναι κατά τη γνώμη μου, μία δήλωση ντροπής, ανούσια, ότι δεν θα δωροδοκούν οι μελετητές ή οι εργολήπτες τους δημόσιους υπαλλήλους μηχανικούς. Σύμφωνα Ακεραιότητας πρέπει να υπογράψει ο πολιτικός κόσμος της χώρας, κύριε Μπακούρη, όχι οι εργολήπτες και οι δημόσιοι υπάλληλοι.

Και θα κάνω μία παρατήρηση, δεν είμαστε Βρετανία, δεν έχουμε υιοθετήσει το Αγγλοσαξωνικό σύστημα, δεν τηρούμαι Εθιμικό Δίκαιο. Έχουμε συγκεκριμένο Δίκαιο που τιμωρεί αυτόν που δωροδοκεί και αυτόν που δωροδοκείται. Δεν χρειαζόμαστε κανένα Σύμφωνο. Και κατά τη γνώμη μου, ήταν ανεπιτυχές το παράδειγμα της Γερμανίας ειδικά στη χώρα μας, μίας χώρας η οποία έχει συμβάλλει στο φαινόμενο και στα πλαίσια της δικής της λειτουργίας, αλλά κυρίως στη δική μας χώρα που μας νοιάζει. Αν δηλαδή η SIEMENS είχε υπογράψει, δεν θα τα έδινε;

Τόσα χρόνια, αγαπητοί συνάδελφοι, όλα τα μέρη έχουν τις δικές τους ευθύνες και σε αυτό το πλαίσιο έχει και το Τεχνικό Επιμελητήριο τις δικές του ευθύνες, απίστευτες ευθύνες! Δεν είναι μόνο ο Κώδικας Δεοντολογίας, είναι οι έλεγχοι που μπορούσαμε να κάνουμε, είναι τα φαινόμενα που βλέπαμε, συναντούσαμε και δεν τα καταγγέλλαμε. Και βέβαια, οι αποσπασματικές κινήσεις στο συνολικό θεσμικό πλαίσιο για την παραγωγή έργων. Οι ποινές στον Κώδικα Δεοντολογίας είναι αστείες. Αστείες! Και βέβαια, οι συνάδελφοι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτός των Πειθαρχικών του Τεχνικού Επιμελητηρίου.

Θα σας αναφέρω μερικά παραδείγματα τους δέκα έξι (16) μήνες που είμαι Πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, γιατί προχωρήσαμε σε ελέγχους. Συνάδελφος Διευθυντής Πολεοδομικού Γραφείου έχει υπογράψει με τη δική του σφραγίδα, με άδεια του 1984 από τον τότε Δήμαρχο, τα τρία (3) τελευταία χρόνια, κοντά στα 3.000.000 μελέτες και επιβλέψεις ιδιωτικών έργων. Όταν το καταγγείλαμε, η μόνη συνέπεια που έχει γίνει τώρα, εκτός του να γίνει ο άνθρωπος Διευθυντής του Πολεοδομικού Γραφείου του Καλλικρατικού Δήμου, του διευρυμένου, ήταν να μου στείλει τρία (3) εξώδικα. Στη Βουλή δύο (2) φορές το έχουμε καταγγείλει και αρμοδίως εκεί που έπρεπε.

Το “e-πολεοδομία” όμως δεν έγινε, ενώ έπρεπε να έχει γίνει εδώ και έξι (6) χρόνια και δεν θα γινόταν ποτέ. Κύριε Επιθεωρητά, να σας βοηθήσουμε σε ό,τι θέλετε.

Λ.ΡΑΚΙΤΖΗΣ: *(παρεμβαίνει εκτός μικροφώνου και δεν καταγράφεται).*

ΧΡ.ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Το στείλαμε όχι σε εσάς, το στείλαμε στον Πρόεδρο που υπήρχε τότε και έχει ξεκινήσει έρευνα. Σήμερα είναι Γενικός Γραμματέας στο Υπουργείο, συνυπηρετεί με τον κ.Οικονομίδη. Το έχουμε στείλει. Είναι ο Γενικός Γραμματέας Συγκοινωνιών, αν δεν ξέρετε. Πριν ήταν με τον κ.Ρακιτζή. Το θυμηθήκατε; ...Ωραία.

Λ.ΡΑΚΙΤΖΗΣ: *(παρεμβαίνει εκτός μικροφώνου και δεν καταγράφεται).*

ΧΡ.ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Δεν χρειάζεται. Δεν φοβόμαστε. Δεν χρειάζεται. Έχουμε πολλούς να καταγγείλουμε. Είπα μία χαρακτηριστική περίπτωση που δείχνει το μέγεθος της αθλιότητας που ζούμε και πού έχει φτάσει. Λοιπόν, να σας βοηθήσουμε, κύριε Ρακιτζή, γιατί εμείς έχουμε πάρει τις αποφάσεις μας και κάνουμε ελέγχους κάθε ημέρα.

Δεύτερο χαρακτηριστικό παράδειγμα: Μητρώα, τα τηρεί το Υπουργείο με ψεύτικα στοιχεία. 536 τουλάχιστον απόφοιτοι Τ.Ε.Ι.

στελεχώνουν εργοληπτικές εταιρείες και δεν είναι ασφαλισμένοι στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ενώ γνωρίζετε πάρα πολύ καλά συνάδελφοι, ότι συνταξιούχοι αλλά και μη συνταξιούχοι δημόσιοι υπάλληλοι, επίσης στελεχώνουν εργοληπτικές εταιρείες. Η μία ήταν και υπάλληλος Τεχνικού Επιμελητηρίου (για να δούμε τι επίπεδο ελέγχου έχουμε). Δεν έχουμε θέσει καμία προδιαγραφή για τη λειτουργία των Δημοσίων Υπηρεσιών και έχουμε σήμερα μισθούς πείνας που δεν βοηθάνε στην καταπολέμηση αυτού του φαινομένου.

Έχουμε έργα με τεράστιες εκπτώσεις, έχουμε τεράστιες εγγυητικές με απίστευτες συνέπειες, έχουμε μελέτες με απίστευτες τεράστιες εκπτώσεις. Κώστα Αλεξόπουλε, πάρε τους έξι Προέδρους να σου δώσουν τεχνογνωσία, πώς αντιμετωπίζεται το θέμα; Και ταυτόχρονα, την ίδια στιγμή, έχουμε κατάργηση του ελέγχου, έστω και από το Τ.Ε.Ε. για τις πολύ χαμηλές τιμές, που υπήρχε για τον “φόβο των Ιουδαίων”, έχουμε Πανεπιστήμια και Τ.Ε.Ι. που είναι μελετητές και εργολήπτες (κυρίως μελετητές), τα Πολυτεχνεία μας, έχουμε Δήμους που είναι εργολήπτες, φίλε Κώστα, με αυτεπιστασίες απευθείας αναθέσεων, χωρίς ποτέ να γίνει αποδεκτό το αίτημα και του εργοληπτικού κόσμου και του Τεχνικού Επιμελητηρίου και των μελετητών, για Ενιαίο Μητρώο Έργων και Μελετών, που θα εντάσσεται στη “Διαύγεια” και θα έχει και κοινωνικό έλεγχο. Αυτή είναι δυστυχώς η κατάσταση σήμερα, αυτό πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Σε όλες τις κρίσιμες στιγμές για τη χώρα, ο τεχνικός κόσμος έπαιξε ένα ιδιαίτερο ρόλο. Μετά τη Μικρασιατική καταστροφή ιδρύθηκε το Τεχνικό Επιμελητήριο, μετά την κρίση του '29 – '31 και κατά τη διάρκειά της έφτιαξε το θεσμικό πλαίσιο που μέχρι σήμερα κράτησε και

μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, έφτιαξε το θεσμικό πλαίσιο που οδήγησε τις στρεβλώσεις της ανάπτυξης που ζούμε σήμερα.

Ανεξάρτητα από τις εξελίξεις, αργά ή γρήγορα, ο τεχνικός κόσμος θα κληθεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Θα κληθεί να συνδράμει και με τις προτάσεις του για την ανάπτυξη και με το θεσμικό πλαίσιο και με τη δουλειά μας. Έχουμε υποχρέωση να είμαστε έτοιμοι, έχουμε υποχρέωση να δομήσουμε ένα νέο κοινωνικά αποδεκτό Κώδικα Αξιών, που θα μας βγάλει έξω από τον αγοραίο πολιτισμό του χθες και του σήμερα. Σας ευχαριστώ πολύ.